NEDERLANDSE ASSOCIATIE VOOR PODIUMKUNSTEN

Fonds Podiumkunsten
T.a.v. mw. H. Post
Postbus 85974
2508 CR Den Haag

Betreft: Regeling internationalisering
Kenmerk: 13-037

Amsterdam, 23 mei 2013

Geachte mevrouw Post, beste Henriëtte,

Namens onze leden willen wij onze grote zorg uiten over de voorgenomen veranderingen in de regeling internationalisering zoals deze mondeling aan ons en aan de diverse instellingen is gecommuniceerd. Uit de informatie die wij hierover hebben gekregen maken wij op dat het straks voor instellingen zelf niet meer mogelijk is om een aanvraag in te dienen; dit zou voortaan uitsluitend door de buitenlandse organisator c.q. het buitenlandse festival gedaan kunnen worden. Er kleven ons inziens dermate veel nadelen aan een dergelijke wijziging dat we het Fonds met klem willen verzoeken om deze te heroverwegen.

In het beleidsplan 2013-2016 van het Fonds Podiumkunsten valt onder het kopje `belangrijkste veranderingen' te lezen dat `onderzocht zal worden of bij gebundelde presentaties voortaan ook buitenlandse partners (podia/festivals) kunnen aanvragen, zoals bij het Mondriaan Fonds al langer gebruikelijk is. Dit kan de animo voor Nederlandse programma's in het buitenland stimuleren en het commitment van de buitenlandse partners vergroten'. De regeling van het Mondriaan Fonds biedt echter zowel de buitenlandse presentatie-instelling als de presenterend kunstenaar zelf de gelegenheid om een aanvraag in te dienen. Dit is een belangrijk verschil daar podiumkunstinstellingen nu lijken te worden afgesneden van de mogelijkheid om zelf een aanvraag in te dienen. Daarnaast zijn er grote verschillen in (de presentatie van) beeldende kunst en van podiumkunst, wat maakt dat een systematiek die voor de ene kunstvorm goed werkt, voor een andere kunstvorm contraproductief kan zijn.

De bezwaren op een rij:

- Indien een Nederlandse podiumkunstinstelling voor ondersteuning bij een internationaal optreden afhankelijk wordt van de buitenlandse organisator / het buitenlandse festival bij het doen van een aanvraag, neemt de regeldruk en de tijdsinvestering die de instelling moet doen groteske vormen aan. Het is een uiterst onpraktische en omslachtige routing. Het zou namelijk betekenen dat de Nederlandse instelling toch alle data, criteria en gegevens moet aanleveren bij de buitenlandse aanvrager, omdat die onvoldoende bekend zal zijn met het format en de logistiek van een aanvraag. Vervolgens komt het geld terecht bij een buitenlandse instelling die dat dan weer moet terugsluizen naar de Nederlandse instelling.

Sarphatistraat 47B 1018 EW Amsterdam T 020 524 64 74 info@napk.nl www.napk.nl BANK 518 773 655 IBAN NL 58 ABNA 0518 7736 55 KvK 343 460 93 BTW 820 939 109 B01

De Nederlandse producent organiseert namelijk de tournee en boekt de vliegtickets. Dit brengt onnodige extra transferkosten en administratieve rompslomp met zich mee.

- De buitenlandse programmeur of organisator kan alleen voor het eigen festival een aanvraag indienen voor een optreden, terwijl de te subsidiëren uitvoering doorgaans onderdeel is van een tournee langs diverse podia / festivals. Die zouden dan allemaal een aanvraag moeten indienen voor de betreffende productie, of één van hen moet namens alle anderen optreden en met hen in overleg treden. Wederom: omslachtig en qua coördinatie voor de Nederlandse instelling een onnodig complexe opgave.

- De verwachting dat de onderhandeling met een buitenlandse partner door de koers-wijziging tot betere resultaten zal leiden, impliceert dat er nu niet goed genoeg onderhandeld wordt. Onderhandelingen met buitenlandse programmeurs zijn altijd al scherp geweest, daar zal de voorgenomen wijziging geen verandering in brengen. De onderhandelingspositie van de Nederlandse instelling wordt eerder verzwakt wanneer deze afhankelijk wordt van een buitenlandse programmeur om een aanvraag in te dienen.

- Het is tot slot nog maar zeer de vraag of internationale festivals de menskracht en de expertise hebben om voor uit te nodigen gezelschappen subsidies aan te vragen en vervolgens weer terug te boeken. Het is goed denkbaar dat een festival voor deze inspanningen een fee zal gaan rekenen. Dat lijkt ons een onwenselijke ontwikkeling.

Door het opheffen van de sectorinstituten TIN en MCN verandert er veel in de organisatie van internationale promotie. Anderen zullen deze functie moeten overnemen en dat zal tijd kosten. Het is daarom des te belangrijker dat de basale ondersteuning die het Fonds Podiumkunsten biedt om Nederlands aanbod in buitenland zichtbaar te maken, zo vloeiend mogelijk verloopt.

Minister Bussemaker heeft aangegeven dat (het stimuleren van) internationalisering één van haar belangrijkste prioriteiten is. Een flexibele en voor de beroepspraktijk goed functionerende regeling om internationale activiteiten te ontplooien is, ook in dat perspectief, zeer gewenst.

Wij zijn zeer bereid om hier verder over van gedachten te wisselen en vernemen graag spoedig uw reactie.

Met vriendelijke groet,

Lineke Burghout
Adjunct-directeur NAPK